

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง เขตบริการของชุมชนระดับสุขภาพในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการคือ ศึกษาการกระจายของผู้รับบริการเพื่อให้ทราบถึงระยะการเดินทางเฉลี่ยของผู้รับบริการเหล่านี้ในแต่ละแห่งกลาง โดยในกรอบของวัตถุประสงค์นี้ประเด็นสำคัญที่ศึกษาคือ จำนวนหน้าที่บริการ จำนวนสถานประกอบการ ตัวแปรที่สัมพันธ์กับระยะการเดินทางเฉลี่ยของผู้รับบริการ ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการตั้งร้านบริการของเจ้าของสถานประกอบการ และสุดท้ายเป็นการจัดลำดับความสำคัญของแห่งกลาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย กลุ่มผู้รับบริการและกลุ่มเจ้าของสถานประกอบการ ซึ่งในขั้นแรกสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตามชั้นก่อน เพื่อให้ได้จำนวนรวมของแห่งกลางทั้ง 9 แห่ง นั่นคือ จำนวน 458 ราย และหลังจากนั้นในแต่ละแห่งกลางจะสุ่มตัวอย่างโดยวิธีได้มาโดยบังเอิญอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้จำนวนตัวอย่างขึ้นอยู่กับจำนวนหน้าที่บริการในแต่ละแห่งกลาง สำหรับตัวแปรที่คาดว่าจะสัมพันธ์กับระยะการเดินทางเฉลี่ยของผู้รับบริการและการจัดลำดับความสำคัญของแห่งกลาง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างได้แก่

1. กลุ่มผู้รับบริการ ตัวแปรที่สำคัญคือ
 - 1.1 ตัวแปรระยะทาง เป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายถึงการกระจายของผู้รับบริการและลำดับความสำคัญของแห่งกลางแต่ละแห่ง
 - 1.2 ตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้รับบริการ หรือที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ เป็นตัวแปรที่อธิบายว่า ตัวแปรต่อไปนี้จะเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับระยะการเดินทางเฉลี่ยของผู้รับบริการในลักษณะใด ซึ่งประกอบด้วย จำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน วิธีการเดินทาง การเป็นลูกค้าประจำ ความถี่ที่มารับบริการและเหตุผล แหล่งรับบริการอื่น ๆ นอกเหนือจากในสุขภาพพร้อมเหตุผล

และความถี่ที่รับบริการ

2. กลุ่มเจ้าของสถานประกอบการ ตัวแปรที่สำคัญ คือ

2.1 ตัวแปรค่าแสดงความเป็นแหล่งกลาง ซึ่งแปลงค่ามาจากจำนวนหน้าที่บริการและจำนวนสถานประกอบการ เป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายถึงลำดับความสำคัญของแหล่งกลาง

2.2 ตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคมของเจ้าของสถานประกอบการ เป็นตัวแปรที่อธิบายว่าตัวแปรต่อไปนี้จะมีสัมพันธกับการตั้งร้านบริการของเจ้าของสถานประกอบการ ชนิดต่าง ๆ ในลักษณะใด ซึ่งประกอบด้วย จำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุ รายได้จากกิจการต่อเดือน ปีที่เปิดกิจการ วิธีการซื้อสินค้าเข้าร้าน แหล่งที่ซื้อสินค้าด้วยตนเองพร้อมเหตุผลและความถี่ จำนวนลูกค้าทั้งหมด และที่แบ่งเป็นลูกค้าประจำวันในแต่ละวัน การเปลี่ยนแปลงของจำนวนลูกค้าและรายได้เมื่อเปรียบเทียบกับ 2-3 ปีที่แล้ว จำนวนลูกจ้าง เหตุผลที่เลือกตั้งร้านบริการนั้น ๆ ความพอใจกับที่ตั้งของร้านในภาวะการณปัจจุบัน และโครงการขยายกิจการ

การวิเคราะห์ในครั้งนี้อาศัยการวิเคราะห์จำแนกประเภท ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าแสดงความเป็นแหล่งกลาง ตาราง และแผนที่ เพื่ออธิบายถึงเขตบริการ ลำดับความสำคัญ และตัวแปรที่สัมพันธ์กับผู้รับบริการและเจ้าของสถานประกอบการ ดังปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตการบริการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของแหล่งกลางที่ได้จากการศึกษาคือ

7.19 กิโลเมตร ซึ่งจากแหล่งกลางทั้งหมดนั้น มีแหล่งกลางจำนวน 4 แห่ง ที่มีระยะทางสูงกว่าค่าเฉลี่ย ได้แก่ จันดี 12.65 กิโลเมตร สีชล 12.54 กิโลเมตร ชะवाद 8.71 กิโลเมตร และนาบอน 7.80 กิโลเมตร ซึ่งสาเหตุที่ทำให้แหล่งกลางทั้ง 4 แห่งนี้มีระยะทางสูงกว่าค่าเฉลี่ย เพราะประชากรผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่สุขาภิบาลและเขตที่เลยออกไปมีจำนวนมากนั้น สามารถที่จะสนับสนุนให้มีจำนวนสถานประกอบการมากตามไปด้วย และสำหรับหน้าที่บริการบางอย่างอันได้แก่ ไม่มีร้านอุปโภคบริโภค หรือโรงสีข้าวในจันดีและนาบอน ไม่มีโรงสีข้าวในสีชล ทั้งนี้เพราะสภาพทางภูมิศาสตร์ของจันดีและนาบอนที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากชายฝั่งทะเล หรือลักษณะภูมิประเทศของสีชลที่มีจำนวนพื้นที่ปลูกข้าวไม่มากนักโรงสีข้าวจึงไม่จำเป็น หรือการไม่มีร้านขายแก๊สหุงต้มเป็นร้านเฉพาะประเภทในชะवादเพราะได้นำไปรวมขายในร้านขายของชำแล้ว ซึ่งการที่ไม่มีหน้าที่บริการดังกล่าวไม่ได้ทำให้แหล่งกลางเหล่านี้ด้อยค่าลง

สำหรับแหล่งกลาง 5 แห่ง ที่มีระยะต่ำกว่าระยะทางเฉลี่ย ได้แก่ ร่อนพิบูลย์ 7.18 กิโลเมตร เขาชุมทอง 6 กิโลเมตร ขนอม 4.94 กิโลเมตร ลานสกา 3.4 กิโลเมตร

และบางจาก 2.09 กิโลเมตร จากผลการศึกษาค้นพบว่าสาเหตุหลัก ๆ ที่ทำให้ขอบเขตการบริการของแหล่งกลางดังกล่าวมีระยะทางต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ได้แก่ แหล่งกลางเหล่านี้มีหน้าที่บริการเฉพาะสินค้าลำดับต่ำเท่านั้น ยกเว้น ร้อนพิบูลย์และขอนแก่นที่มีหน้าที่บริการลำดับสูงรวมอยู่ด้วย ส่วนสาเหตุอื่น ๆ น่าจะมาจากการจัดตั้งเป็นสุขาภิบาลในครั้งแรกนั้น ได้กำหนดพื้นที่ไว้กว้างเกินไป เช่น ร้อนพิบูลย์มีขนาดพื้นที่ 11.53 ตารางกิโลเมตร หรือเขาสุมทองมีขนาดเป็น 15.00 ตารางกิโลเมตร ในขณะที่เดียวกัน จำนวนของประชากรมีน้อยจึงไม่สามารถสนับสนุนให้มีสถานประกอบการหรือหน้าที่บริการจำนวนมากชนิดได้ นอกจากนี้ยังพบว่า เกิดการไม่สามารถบริการให้กับพื้นที่สุขาภิบาลได้ทั้งหมดในแหล่งกลางบางจากอีกด้วย หากแต่มีสาเหตุคนละประเด็นกันคือ บางจากมีระยะห่างจากเทศบาลเมืองปากน้ำงอนเป็นแหล่งกลางขนาดใหญ่อีกแห่งหนึ่งของจังหวัดเพียง 16 กิโลเมตร ผู้รับบริการจึงนิยมไปรับบริการยังแหล่งกลางขนาดใหญ่มากกว่ามาที่บางจากซึ่งมีหน้าที่บริการเฉพาะสินค้าลำดับต่ำเท่านั้น

จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า ความสำคัญของแหล่งกลางมีลำดับที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีระยะทางสูงกว่าค่าเฉลี่ยเหมือนกันก็ตาม ทั้งนี้เนื่องมาจากพื้นที่ทั้งหลายมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น อาจจะเป็นความหนาแน่นของประชากร สภาพทางธรรมชาติที่เอื้ออำนวยให้การประกอบอาชีพ ระยะห่างจากแหล่งกลางที่มีขนาดใหญ่กว่า ด้วยเหตุผลเหล่านี้ จึงทำให้แหล่งกลางมีจำนวนของหน้าที่บริการและจำนวนสถานประกอบการแตกต่างกัน ส่งผลให้ลำดับความสำคัญของแหล่งกลางแตกต่างกันที่สุด ผลการวิเคราะห์เขตบริการของชุมชนระดับสุขาภิบาลในจังหวัดนครศรีธรรมราชในครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ คือ จากการใช้เกณฑ์การค้าและบริการชนิดต่าง ๆ ที่เป็นส่วนบุคคลซึ่งเป็นสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันพบว่า แหล่งกลางที่มีจำนวนหน้าที่บริการและจำนวนสถานประกอบการมากจะเป็นแหล่งกลางลำดับสูง ถ้าจำนวนหน้าที่บริการและจำนวนสถานประกอบการน้อยจะเป็นแหล่งกลางลำดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีแหล่งกลางของคริสตลเลอร์ที่ได้กล่าวถึง ลักษณะของแหล่งกลางว่า แหล่งกลางที่มีอิทธิพลต่อคนสูงจะเป็นแหล่งกลางชั้นสูง ถ้าอิทธิพลต่อคนต่ำจะเป็นแหล่งกลางชั้นต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของแบร์และแกริสัน (1958 : 145-154) อปีวอดัน (1967 : 347-367) รอนดีเนลลี (1980 : 24-40) ชุตติย์ วันมาลี (1983 : 34-60) และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2523)

2. ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผู้รับบริการและเจ้าของสถานประกอบการแต่ละแหล่งกลาง

2.1 ตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคมของผู้รับบริการ พบว่า

จำนวนสมาชิกในครอบครัว ผู้มารับบริการทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เขตสุขภาพ
และไกลเขตสุขภาพ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวประมาณ 4-6 คน

สถานภาพสมรส ผู้ที่แต่งงานแล้วมักจะมีนิยมนับบริการที่แหล่งกลาง
ส่วนผู้ที่โสดจะไปรับบริการยังแหล่งกลางอื่น ๆ ที่มีลำดับสูงขึ้น

ระดับการศึกษา ผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เขตสุขภาพจะจบการศึกษาระดับ
สูงกว่าผู้ที่อยู่ไกลออกไป และมีแนวโน้มที่จะไปรับบริการจากแหล่งกลางอื่น ๆ ที่มีลำดับความ
สำคัญสูงกว่า เมื่อมีการศึกษาสูงขึ้น

อายุ ผู้รับบริการทั้งกลุ่มที่อาศัยอยู่ใกล้และไกลเขตสุขภาพมีอายุ
เฉลี่ยประมาณ 28-35 ปี และมีแนวโน้มที่จะไปรับบริการจากแหล่งอื่น ๆ ที่มีลำดับความสำคัญ
สูงกว่าถ้าผู้รับบริการมีอายุน้อยกว่าช่วงดังกล่าว

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน กลุ่มผู้รับบริการที่อาศัยอยู่ใกล้เขตสุขภาพ
มีรายได้อีกเดือนมากกว่ากลุ่มที่อยู่ไกลออกไป และมีแนวโน้มที่จะไปรับบริการจากแหล่ง
กลางอื่น ๆ ที่มีลำดับความสำคัญสูงกว่า เมื่อมีรายได้สูงขึ้น

วิธีการเดินทาง ผู้รับบริการใช้การเดินทางเท้า และรถมอเตอร์ไซด์น้อยลง
เมื่ออาศัยอยู่ไกลจากเขตสุขภาพออกไป และใช้รถยนต์รับจ้างหรือรถไฟเป็นยานพาหนะ เข้า
มารับบริการที่แหล่งกลาง

การเป็นลูกค้าประจำ ผู้รับบริการที่อาศัยอยู่ใกล้เขตสุขภาพเป็นลูกค้า
ประจำและจำนวนจะลดลง เมื่อผู้รับบริการอาศัยอยู่ไกลออกไป

ความถี่ที่มารับบริการที่แหล่งกลาง ผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เขตสุขภาพจะมา
รับบริการโดยมีความถี่มากกว่าผู้ที่อยู่ไกลออกไป สอดคล้องกับผลการศึกษาของเจดดิน เอ็มศิริ
(2518) และรณสิทธิ์ แสงสุว (2518)

เหตุผลที่มารับบริการที่แหล่งกลาง ผู้มารับบริการทั้ง 2 กลุ่มมารับ
บริการที่แหล่งกลาง เพราะเห็นว่าตั้งอยู่ใกล้บ้านมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของดลารักษ์
และรัชตัน (1970)

แหล่งรับบริการอื่น ๆ นอกเหนือจากในสุขภาพนี้ เทศบาลเมือง
นครศรีธรรมราชเป็นแหล่งกลางลำดับความสำคัญสูงสุด ที่ผู้รับบริการทั้ง 2 กลุ่มนิยมไปเลือกรับ
บริการมากที่สุด

เหตุผลที่ไปรับบริการยังแหล่งอื่น ๆ ผู้รับบริการทั้ง 2 กลุ่ม ให้ความเห็นว่า เป็นแหล่งรวบรวมสินค้าที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดและมีราคาถูกกว่าซื้อจากแหล่งกลางที่ผู้รับบริการอาศัยอยู่ และยังสอดคล้องกับสถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ของผู้รับบริการอีกด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษารวมสิทธิ์ แสงสวณ (2518)

2.2 ตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคมของเจ้าของสถานประกอบการ พบว่า มีแหล่งกลาง 3 แห่ง เท่านั้น ที่สามารถวิเคราะห์ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการตั้งร้านบริการเจ้าของสถานประกอบการได้ นั่นคือ แหล่งกลางจันดี สีชล และชะวอด ส่วนที่เหลือไม่สามารถหาปัจจัยที่มีอิทธิพลได้ เพราะข้อมูลมีค่าผิดพลาดทางกาวิเคราะห์จำแนกประเภทมากเกินไป ทำให้ข้อมูลถูกต้องที่เหลือนั้นเพียงพอที่จะคำนวณ พร้อมทั้งตีความหมายจากค่าต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ได้อย่างไรก็ตามเนื่องจากเจ้าของสถานประกอบการเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการอธิบายในส่วนเสริมหรือส่วนย่อยเท่านั้น คือ วัตถุประสงค์ที่เก็บข้อมูลมานั้นเพียงต้องการทราบว่า เจ้าของสถานประกอบการของแต่ละสาขาقبالรับสินค้ามาจากที่ใด ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์ในส่วนของผู้เจ้าของสถานประกอบการตามที่ได้มานั้น บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการแล้ว นั่นคือ สามารถสรุปถึงแหล่งซื้อสินค้าของผู้เจ้าของสถานประกอบการได้อย่างชัดเจน ส่วนแหล่งกลาง 3 แห่ง ที่สามารถหาตัวแปรที่สัมพันธ์กับการตั้งร้านบริการได้อย่างละเอียดก็สามารถใช้เป็นตัวแทนของแหล่งกลางทั้งหมดได้ เพราะลักษณะทั่ว ๆ ไป ของสาขาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ตัวแปรสำคัญ ๆ ที่พบได้แก่

แหล่งซื้อสินค้ามาบริการ ผู้เป็นเจ้าของสถานประกอบการในหน้าที่บริการทั้ง 3 กลุ่ม นิยมไปซื้อสินค้าที่เทศบาลเมืองนครศรีธรรมราช เพื่อมาจำหน่ายต่ออีกทอดหนึ่ง และมีแนวโน้มที่จะไปซื้อที่กรุงเทพฯ นครมาขึ้นสำหรับกลุ่มเจ้าของที่บริการสินค้าลำดับสูงหรือสินค้าเฉพาะประเภท

ความถี่ที่ซื้อสินค้าเข้าร้าน เจ้าของสถานประกอบการกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีความถี่เฉลี่ยประมาณเดือนละ 1 ครั้ง และความถี่จะลดลงสำหรับกลุ่มที่ 3

เหตุผลที่ตั้งร้านประกอบการในบริเวณนี้ เจ้าของสถานประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความเหตุผลเหมือนกัน คือ มีที่ดินเป็นของตนเองอยู่แล้ว

วิธีการซื้อสินค้าเข้าร้าน นอกจากการไปซื้อด้วยตนเองที่เทศบาลเมืองนครศรีธรรมราชและกรุงเทพฯ นครแล้ว การมีตัวแทนจากบริษัทมาส่งสินค้าถึงที่ร้านทำให้เจ้าของสถานประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม มีความคล่องตัวในการดำเนินการต่อไปได้ดี ซึ่งวิธี

การซื้อสินค้าแบบที่มีบริษัทมาส่งถึงที่ร้านเป็นบทบาทของการบริการสมัยใหม่ที่ไม่ปรากฏในทฤษฎี
แหล่งกลางของคริสตัลเลอร์ การบริการดังกล่าวนี้มีจุดประสงค์เพื่อการแข่งขันทางธุรกิจซึ่ง
ปรากฏมากในภาวะปัจจุบัน ซึ่งเท่าที่มีปรากฏให้เห็นจะออกมาในรูปแบบของการไปขายสินค้าถึงที่
โดยกำหนดเวลาที่แน่นอน เช่น ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง ดึงในสาขาภิบาลที่ศึกษา การรับสั่งสิน
ค้าทางเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ที่มีให้บริการในแต่ละท้องถิ่นตามที่ลูกค้าต้องการ การบริการหลัง
การขายเหล่านี้ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการคาดการณ์ผลล่วงหน้าของผู้วิจัยว่า หากจะศึกษาเรื่องเขตบริการของแหล่ง
กลางให้ได้ผลที่ละเอียดถูกต้อง การเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ขนาดเล็กที่สุดตามการแบ่งขนาด
ของเขตการปกครองของประเทศไทย เช่น ระดับสาขาภิบาลน่าจะนำมาซึ่งผลที่ถูกต้องที่สุดที่จะ
ใช้แก้ไขระบบชุมชนที่กำลังอยู่ในภาวะการขาดแหล่งกลางอันดับรองอันเป็นแหล่งเสนอและสนอง
ความต้องการของผู้ที่ต้องการรับบริการ ในบริเวณที่มีที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากแหล่งกลางขนาดใหญ่
เช่น เทศบาลเมืองนครศรีธรรมราช หรือบริเวณที่เทศบาลเมืองนครศรีธรรมราชไม่สามารถ
บริการได้ทั่วถึง หากแต่ผลการศึกษานี้พบว่า การสุ่มตัวอย่างสาขาภิบาลที่มีลักษณะใกล้เคียง
กันมาจำนวน 9 แห่งจากทั้งหมด 18 แห่งนั้น ผลการศึกษาที่ได้ปรากฏเฉพาะข้อมูลรวม ๆ
เท่านั้น ทั้งนี้เพราะสืบเนื่องมาจากความแตกต่างของพื้นที่ในแต่ละแหล่งกลางนั่นเอง ฉะนั้น
การสุ่มตัวอย่างมาเพียงจำนวนครั้งเดียวในการวิจัยครั้งนี้จึงยังไม่ให้ผลที่สมบูรณ์ที่สุดสำหรับ
ขั้นตอนการค้นหาแหล่งกลางอันดับรองในจังหวัดนครศรีธรรมราช สมควรอย่างยิ่งที่หาโอกาส
ศึกษาต่อไปให้ครบจำนวนสาขาภิบาลทั้ง 18 แห่ง

จากระยะทางประมาณ 7.19 กิโลเมตร ที่ลูกค้าต้องเดินทางไปรับซื้อสินค้าและ
บริการยังแหล่งกลางนั้นนับว่าเป็นระยะทางที่ค่อนข้างไกลสำหรับสินค้าระดับต่ำ ๆ ไปที่มี
ความต้องการบ่อยครั้งและเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นสมควรอย่างยิ่งที่จะ
เพิ่มจำนวนของแหล่งขายสินค้าขนาดเล็กให้มากขึ้นด้วย โดยการเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม
เช่น บริเวณที่ตั้งของโรงเรียนประจำตำบล ที่ตั้งของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและบริเวณใกล้วัดที่
สำคัญของตำบลนั้น ๆ หรืออาจจะเพิ่มแหล่งกลางโดยการเพิ่มจำนวนวันที่มีการจ่ายตลาดนัด
หมุนเวียนมากขึ้น

สำหรับเกณฑ์ที่จะนำมาชี้วัดเขตบริการที่สามารถที่จะใช้เกณฑ์อื่น ๆ ได้อีกมาก เช่น โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ สถานีอนามัยประจำอำเภอ ลูกค้ายานพาหนะเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่

1. ทราบถึง เขตบริการของแต่ละแหล่งกลางว่า สามารถให้บริการแก่พื้นที่โดยรอบในระยะทางเฉลี่ยมากน้อยเพียงใด
2. ทราบถึง บทบาท หน้าที่ และลำดับความสำคัญของแต่ละแหล่งกลางว่าอยู่ในชั้นใดสมควรที่จะได้รับการพัฒนาเป็นชุมชนอันดีบรณาในระยะ เวลาค้นสั้นหรือยาวเพียงใด
3. ทราบถึงตัวแปรที่สัมพันธ์กับระยะเวลาการเดินทางของผู้รับบริการ ที่เข้ามาใช้บริการที่แหล่งกลางและตัวแปรที่สัมพันธ์กับการตั้งร้านบริการของเจ้าของสถานประกอบการ
4. ทราบถึงหน้าที่บริการที่แต่ละแหล่งกลางจำเป็นต้องมี เพราะเป็นร้านบริการที่ผู้รับบริการต้องพึ่งพามากที่สุด
5. เอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจที่จะเปิดสถานประกอบการเพิ่มอีก